

Publicerad 2011-10-29 17:13 av Lillemeg

Jeg var Fritz Moen

Jeg var Fritz Moen,
en gutt som ingen så
fant aldri roen
... man lot det bare gå

"Ingen ville se på meg
gikk kun stille på min vei
bak et tre jeg gjemte meg
der jeg blottet uten å si hei"

Fritz Moen døv og dum
noen sa han var stum
tyskerungen, døvingen
- han hadde jo ingen

Han ble uskyldig dømt
- for mord, noe han ikke forsto
Livet hans ble forsømt
noen fanger så på han og lo

Det dukket opp en mann
som gjorde så godt han kan
Han fikk Fritz frikjent
18 år forsent

Endelig ute i det fri
endelig funnet sin egen sti
Han ga Norge et ansikt
og det med god hensikt

La oss aldri glemme
om norges verste justismord
han var ikke en av de slemme
han sa ja-ja, det var bare ord

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lillemeg med Poeter.se id #34385 innehar upphovsrätten